

mænd i sager, der behandles efter reglerne i §§ 934, 935, stk. 1, 936 og 937, da disse bestemmelser alle hører hjemme i kapitel 81 og derfor efter forslaget aldrig skal afgøres under medvirken af domsmænd.

Derimod er en henvisning til den nugældende § 925 om tilståelsessager fortsat nødvendig. Som følge af lovforslagets § 2, nr. 14, hvorefter den nugældende § 925 foreslås flyttet til en ny § 922 i et særligt kapitel 79 om tilståelsessager, foretages der ved lovforslagets § 2, nr. 7, som konsekvens heraf en henvisning hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 8 (retsplejelovens § 698, stk. 1, nr. 2, m.fl.)

Afgangen til efter § 698, stk. 1, nr. 2, at anlægge en straffesag ved tiltaltes hjemting frem for ved gerningsstedets værneting, jf. § 696, er efter den gældende bestemmelse knyttet til, om der for lovovertrædelser bliver spørgsmål om højere straf end bøde eller hæfte. Denne bestemmelse foreslås afløst af et afgrænsningskriterium svarende til det i øvrigt foreslåede afgrænsningskriterium for, hvilke sager der skal behandles efter retsplejelovens kapitel 80, og hvilke, der kan behandles efter de forenkledte procesregler i kapitel 81. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2. og nedenfor til nr. 15 og 19.

Til nr. 9 (retsplejelovens § 726, 1. pkt., m.fl.)

Forslaget vedrører bestemmelser om påtale i sager, der er undergivet privat påtale, og domstolsbehandling af klager over erstatningsafgørelser i anledning af strafferetlig forfølgelse, hvor spørgsmål om straf af »(bøde eller) hæfte« indgår som et kriterium for regleres anvendelse.

Efter retsplejelovens § 1018 f, stk. 4, skal domsmænd medvirke ved behandlingen af sager om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, medmindre erstatningskravet er fremsat som følge af en sag vedrørende en lovovertrædelse, der efter loven ikke kan medføre højere straf end bøde eller hæfte, eller af en sag, der er afgjort i retten uden medvirken af nævninger eller domsmænd.

Således er kriteriet for domsmandsmedvirken i sager om erstatningskrav, fremsat som følge af en sag vedrørende en lovovertrædelse, der ikke er afgjort i retten, et *strafferammekriterium*, mens spørgsmålet om, hvilke sager der skal behandles efter retsplejelovens kapitel 80, og hvilke, der kan behandles efter de forenkledte procesregler i kapitel 81 afgøres ud fra den konkrete *straffpåstand*.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 1018 f, stk. 4, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 385 af 20. maj

1992, hvorved sondringen mellem politisager og statsadvokatsager blev ophævet.

Forud for ændringen i 1992 var kriteriet for domsmandsmedvirken, at erstatningskravet ikke måtte udspringe af en politisag eller af en sag, der var afgjort i retten uden medvirken af nævninger eller domsmænd.

Af bemærkningerne til denne bestemmelse, der blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 243 af 8. juni 1978, fremgår, at bestemmelsen bygger på sondringen mellem politisager og straffesager, jf. Folketingstidende 1977-78, tillæg A, sp. 2378 og 2405. Sondringen var baseret på et grovhedskriterium. Politimesterens kompetence var således som udgangspunkt begrænset til påtale af lovovertrædelser, for hvilken loven ikke, bortset fra i gentagelsestilfælde, hjemlede anden straf end bøde eller hæfte.

Således var kriteriet for domsmandsmedvirken i sager om erstatningskrav, fremsat som følge af en sag vedrørende en lovovertrædelse, der ikke var afgjort i retten, også efter den tidligere § 1018 f, stk. 4, et *strafferammekriterium*.

Justitsministeriet foreslår i overensstemmelse hermed, at § 1018 f, stk. 4, ændres i overensstemmelse med den almindelige strafferammeændring, således at domsmænd skal medvirke ved behandlingen af sager om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, medmindre erstatningskravet er fremsat som følge af en sag vedrørende en lovovertrædelse, der efter loven ikke kan medføre højere straf end bøde eller fængsel i 4 måneder, eller af en sag, der er afgjort i retten uden medvirken af nævninger eller domsmænd.

Kriterierne i § 726, 1. pkt., og § 727, stk. 2, 2. pkt., er ligeledes strafferammekriterier, hvorfor hæfte i de pågældende bestemmelser tilsvarende foreslås ændret til fængsel i 4 måneder. Kriteriet bliver herefter, at handlingen ikke kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder.

Ændringen er en følge af forslaget om afskaffelse af hæftestrafen, jf. pkt. 2.2.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 10 (retsplejelovens § 731, stk. 1, litra e)

Efter retsplejelovens § 731, stk. 1, litra e, skal der, for så vidt sigtede ikke selv har valgt en forsvarer, eller den valgte forsvarer udebliver, beskikkes en offentlig forsvarer, når tiltale er rejst i sager, i hvilke der bliver spørgsmål om højere straf end bøde eller hæfte.

Ved forslaget udgår hæfte af bestemmelsen, så der under de i bestemmelsen angivne betingelser skal beskikkes offentlig forsvarer i sager, i hvilke der bliver spørgsmål om højere straf end bøde. Ændringen er en følge af forslaget om afskaffelse af hæftestrafen, jf.